

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010230
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414010230.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.1.2016 takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaný
Ľ.V. U.,

nar. X. X. XXXX v Ž. H. D., trvale bytom Z. Ž. H. D., nezamestnaný,

sa podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora v Žiari nad D. z 19.3.2014, spis. zn. 1Pv 362/13/6613, ktorou mu bolo kladené za vinu, že:

dňa 2. 3. 2013 v čase okolo 14,15 hod. pred rodinným domom v obci Bartošova Lehôtka Č.. XX, okr. Žiar nad Hronom, po predchádzajúcej hádke kopol do ľavej časti hrudníka poškodeného X. P., nar. XX.XX.XXXX, následkom čoho X. P. spadol na zem, čím mu spôsobil zranenia - pomliaždenie ľavej strany hrudníka a odlomenie bodcového výbežku vretennej kosti ľavej ruky, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 4 - 6 týždňov,

t e d a

mal úmyselne inému ublížiť na zdraví,

t ý m m a l s p á c h a ť

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z.

o s l o b o d z u j e .

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku súd poškodeného X. P., nar. XX.XX.XXXX v C. F., okres Ž.P. H. D., trvale bytom C. F. Č.. XX, okres Ž. H. D., zastúpeného splnomocnencom JUDr. Jozefom Bónom, advokátom Advokátskej kancelárie Žiar nad Hronom, Ul. A. Hlinku č. 740/11, odkazuje na občianke súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom podal dňa 19.3.2014 obžalobu na obvineného L. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 28.5.2014 sp. zn. 2T 84/2014 bol obvinený L. U. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovvej časti rozsudku a bol odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste uloženom obvinenému skorším trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 25.4.2014 sp. zn. 0T 19/2014, ktorým bol obvinený odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorým došlo stratili podklad. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného X. P. odkázal na občianske súdne konanie.

Na hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie dňa 26.1.2015 výsluchom obžalovaného L. U., poškodeného X. P., dňa 10.03.2015 výsluchom svedkov H. S. Q., Z. E., Z. P., A. F., dňa 3.8.2015 výsluchom svedkov Z.Q. P., Z. B. D. S., Z. F., A. F., dňa 20.1.2016 prečítaním podľa § 269 Tr. poriadku listinných dôkazov, oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu Okresného úradu odboru všeobecne vnútornej správy v Žiari nad Hronom sp. zn. OU-ZH-OVVS-2015/009744.

Obžalovaný L. U., na hlavnom pojednávaní uviedol, že mama sestra ho požiadala, aby odviezol slaninu jej známej do obce Bartošova Lehôtka. Vozidlom išiel spolu s maminou sestrou, svedkyňou E.. Svedkyňa E. ho v obci Bartošova Lehôtka navigovala, pretože sám nevedel kadiaľ má ísť. Snažil sa zájsť čo najbližšie k domu, ku ktorému svedkyňa E. mu ukázala, že idú. Z pohľadu vodiča zastal na pravej strane, blízko uvedeného domu. Keď prišli na miesto videli, ako sa poškodený háda s osobami, ku ktorým práve prišli. Nevedel kvôli čomu sa hádajú. Poškodený bol pred svojimi dverami, niečo kričal na susedov. Poškodený bol na svojom dvore. Keď sa pýtal svedkyne E. tak mu uviedla, že často sa hádajú, že poškodený Izák má stále „nejaké oné“. Sám nevie kvôli čomu sa v tom čase poškodený so susedmi hádal, ale svedkyňa E. mu povedala, že poškodenému všetko vadí. Po vystúpení z vozidla zobral bedničku s mäsom, ktorú chcel odnieť. Poškodený vtedy začal na neho kričať, že nemá tam parkovať. Sám poškodeného ignoroval, zobrali vaničku spolu so svedkyňou E., túto odniesli do domu. Sám povedal svedkyne E., aby išli rýchlo preč, lebo poškodený bude stále na nich kričať. Vrátili sa, sadli si do auta. Sám začal cúvať, začal sa otáčať, ako mu bolo najbližšie možné, cúval smerom k bráničke poškodeného. Keď docúval, tak poškodený vybehol z dvora. Celý čas, ako cúval, poškodený kričal po ňom, že sa tam nemá otáčať. Zdôraznil, že zadnou časťou vozidla nacúval pred bráničku poškodeného, aby mohol s vozidlom odísť. Poškodený vyšiel von z bráničky, postavil sa pred vozidlo a bránil mu v odchode. Poškodený mal ruky na kapote vozidla a bránil mu proste v odchode. Poškodený pri tom vykrikoval, že je to jeho pozemok, že sa tam nemá otáčať. Sám uvádzal poškodenému, nech ich pustí preč, že čo mu vadí. Chcel sa iba otočiť a odísť preč, sám nevedel, že to je pozemok poškodeného. Pozemok poškodeného nebol oddelený čiarou plotu „vypadá to, ako jedna cesta“. Sám povolil brzdu, vozidlo sa pohlo pár centimetrov, potom zastavil, toto sa opakovalo. Poškodený nechcel odísť nabok. Sám pritom uvádzal poškodenému, aby ich pustil. Svedkyňa E. poškodenému v tom čase nič nehovorila. Poškodený prišiel k dverám spolujazdca, ktoré silno otvoril, chytil svedkyňu E. za ruky a začal ju ťahať von. Poškodený k predným dverám spolujazdca prišiel hneď z predu vozidla. Poškodený nakoniec jeho tetu vytiahol von z vozidla, vykrúcal jej ruky. Teta kričala, že ju to bolí, nech ju pustí. Sám keď to zbadal, tak vystúpil tiež z vozidla. Svedkyňa P. bola pri bráničke tak jej povedal, aby poškodeného „zobrala“. Sám zostal po vystúpení pri dverách vodiča. Už si nepamätal, ako svedkyňa P. reagovala. Pravdepodobne zakričala na poškodeného, aby pustil svedkyňu E., aby títo mohli odísť preč. Sám nevie, či svedkyňa E. sa vyšmykla, alebo ju poškodený sám pustil. Poškodený s manželkou odišli do dvora a sám so svedkyňou E. odišli s vozidlom preč. Nevedel sa presne vyjadriť, či svedkyňa P.E. prišla k poškodenému, alebo stále stála iba pri bráničke. Sám bol celý čas po vystúpení z vozidla len vedľa dvier vodiča. Sám vozidlo neobišiel, hneď, ako zbadal svedkyňu P., tak sa z miesta nepohol. Zdôraznil, že poškodeného nekopol, neudrel, ani nebol s ním v žiadnom fyzickom kontakte. Sám nevie, prečo poškodený tvrdí, že ho napadol, sám si nevšimol na poškodenom žiadne zranenie. Neskôr sa dopyčul, že poškodený bol na ošetrení až o 2 dni. Na otázky obhajoby uviedol, že poškodený ho videl počas celej doby, ako cúva z vozidlom, pretože tento bol na dvore. Poškodený sa hádal s tými osobami, ku ktorým doniesli

mäso. Priestor, kde sa otáčal z vozidlom, nebol označený, že by patril poškodenému. Vyzeralo to, ako normálna cesta v zákrute, kde má poškodený dvor, je to rozšírené. Pri cúvaní s vozidlom o nič nezavadil. Keď prišiel poškodený ku dverám spolujazdca, tieto prudko otvoril, svedkyňa E. poškodený hneď potom chytil za ruky, začal jej vykrúcať, ruky, prsty, začal ju ťahať von. Svedkyňa E. kričala od bolesti, hovorila poškodenému, aby ju pustil. Sám vystúpil preto z vozidla „proste to je reflex“. Nakoniec poškodený pustil svedkyňu E., spolu s manželkou išli do dvora a sám so svedkyňou E. odišli preč. Sám povedal svedkyni P., aby s tým niečo robila, keď poškodený držal jeho tetu. Svedkyňa P. pravdepodobne na manžela potom kričala. Zdôraznil, že bola to jeho jediná činnosť, ktorú po vystúpení z vozidla vykonal proti poškodenému alebo jeho manželke. Na otázky súdu uviedol, že nevie sa vyjadriť, či osoby, ku ktorým zanesli mäso zostali doma, alebo boli následne vonku. Od príchodu vozidla po odchod vozidla ubehlo asi 5 minút. Svedkyňa P. pravdepodobne kričala z miesta kde stála na poškodeného, aby pustil svedkyňu E.. Keď svedkyňa E. nastúpila do vozidla, poškodený už nič nevykrikoval. Na otázku obhajoby uviedol, že svedkyňa P. incident videla.

Poškodený X. P., na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa okolo 14.00 hod. prišiel svedok Z. F., ktorý skladal váleňu, zámerne provokujú, lebo v tých miestach je zákaz stáť. Zastavil ďalej od domu a tým predlžoval prenášanie dobu stáť. Medzitým prišiel obžalovaný. Svedok F. je sused oproti, za ním zastal obžalovaný, išiel skladať mäso k F. na údenie. Sám bol v tom čase na svojom pozemku, povedal, že tam je zákaz stáť, aby to rešpektovali a tam nestáli. Po vyložení mäsa začala polemika, čo je stáť a čo je zastavenie. Počas polemiky svedkyňa E. povedala, že má tiež vodičský preukaz, že vie čo je zastavenie a čo je stáť. Svedok F. s vozidlom odišiel, mäso bolo vyložené, sám tušil, že bude konflikt. V tom čase volal hliadku, číslo 158. Volal políciu z toho dôvodu, že aj svedok F. skákal do neho a „skákali všetci do mňa“. Počas polemiky viac rozprávala svedkyňa E., svedok F., menej obžalovaný. Svedok F. odišiel svojim vozidlom asi 20 metrov ďalej, kde je miesto na otáčanie, tam zaparkoval a odišiel domov. Obžalovaný si zmyslel, že prečo by sa išiel otočiť vozidlom na miesto na to určené, keď sa môže otočiť pred jeho bránou. Nie je to označené, že je to súkromný pozemok. Nie je tam žiadna tabuľa. Keď začal cúvať obžalovaný, sám vyšiel von, povedal obžalovanému, že je to jeho pozemok a nepraje si, aby sa tam otáčal. Nepovedal to „nejak dráždivo“. Sám otvoril dvere na strane spolujazdca po zacúvaní. Obžalovaný mu povedal, že si to mal oplotiť, keď je to jeho súkromný pozemok. Bolo to v tom čase, keď sám hovoril obžalovanému, že je to súkromný pozemok a nepraje si, aby sa tam otáčal. Zdôraznil, že ho dráždi, keď niekto príde do F. a snaží sa na jeho pozemku otočiť. Svedkyňa E. ešte povedala, že však sa choďte tam otočiť, sám to vtedy už pokladal za provokáciu. V čase keď vyšiel z bráničky išiel rovno k dverám na strane spolujazdca. Obžalovaný zacúval, sám keď videl, že už pretáča kolesá tak ho to totálne nahnevalo, že ho obžalovaný nemieni rešpektovať, tak sa postavil pred vozidlo. Trosku prudšie otvoril dvere spolujazdca „jasné, keď je človek nahnevaný“. Sám myslel, že spolujazdkyňa vystúpi z vozidla, pri otáčaní, pretože povedala obžalovanému „tak sa už choď otočiť hore“. V postavení sa pred vozidlo, išiel obžalovaný s vozidlom dopredu asi 10 cm. Nepamätal si, či v čase keď stál pred vozidlom prebiehala medzi nimi nejaká komunikácia, pripustil, že svedkyňu E. ťahal von z vozidla, pripustil, že jej vykrútil prsty. Prsty vykrútil svedkyni E. vtedy, keď vstával zo zeme a išiel proti obžalovanému. Keď bol po prvýkrát pri svedkyni E., pokiaľ bola vo vozidle, tak určite ju ťahal len za ruku. Keď začal ťahať svedkyňu E., tak zrejme vyšla von z vozidla. V tom čase svedkyni E. prsty nevykrútil. Sám urobil asi krok, na úrovni zadného kolesa ho obžalovaný skopol. Predtým obžalovaný obišiel vozidlo. „Bez mihnutia oka“ ho obžalovaný skopol, viac si nepamätal, až keď sa dvíhal zo zeme. Kopol ho obžalovaný direkt, nie priehlavkom, päťou dopredu. Obžalovaný ho kopol do ľavej strany spodnej časti rebier. Manželka mu neskôr hovorila, že obžalovaný ho nekopol len raz, sám o tom však nevie. Po kopnutí obžalovaný padol na zem, pamätal si ďalej až keď sa dvíhal, pomohla mu pritom manželka. Mal obuté papuče. Nemal v tom čase ponožku, posadil sa, ponožku si dával na nohu a následne s pomocou manželky sa až postavil. Presne, ako sa postavil si nepamätal. Nevie, ako mohol mať modrinu pod pravým okom. Keď prišiel po skutku svedok H.. Q., tak mu povedal, že je divné, že keď zapchá nos, tak mu puchne pod pravým okom. Keď sa postavil vtedy mu bránila svedkyňa E., aby išiel k obžalovanému, vtedy svedkyni E. určite ruku vykrútil. Vykrútil je pritom aj prsty. Keď sa postavil obžalovaný bol ešte za vozidlom. Manželka ho odtiahla, obžalovaný so svedkyňou E. pokračovali v otáčaní vozidla a odišli preč. Pri incidente boli prítomní okrem neho svedkyňa E.Á., obžalovaný a manželka. Podľa neho „aj Lehotskí čumeli s poza humna“. Je preto možné, že to videli, skôr hlavne počuli F., F. bývajú v obci na čísle 56. Na priame otázky prokurátora uviedol, že zistil, že mu začína ľavá ruka puchnúť, zistil hneď, že je zranený, keď prišiel svedok H.. Q.E., čo bolo asi o 15.00 hod., už mal aj obväz na ľavej ruke. Až keď svedok H..Q. odišiel, tak chcel ísť na ošetrovanie, ale vlastným vozidlom. Manželka s ním nesúhlasila, tak zavolali vnuka, ktorý ho zaviezol na pohotovosť. Vnuka vybavovala manželka, tento veľmi nechcel ísť, nakoniec mu povedal, že sám má

tušenie, že to má zlomené. Zdôraznil, že zranenia mu nemal spôsobiť okrem obžalovaného kto iný. Na otázky obhajoby uviedol, že obžalovaný mohol vedieť, že je zákaz otáčať sa pred jeho bránou, však mu sám povedal, že „otáčka je o 20 m. vyššie“. Sám to povedal vtedy, keď obžalovaný mohol ísť priamo, ešte ani koleso nemusel zatáčať. Priestor na otáčanie je vzdialený 20 maximálne 30 až 50 metrov. Svoj pozemok nemá označený. Sám to povedal obžalovanému vtedy, keď ešte len cúval, pričom v tom čase bol asi polovicou vozidla na jeho pozemku. V miestach kde sa spája asfalt z vozovky a z časti jeho pozemku môže byť označovaný ako hranica pozemku. Ľudia z mesta nemôžu pochopiť, že niekto aj na svojom súkromnom pozemku si spraví miesto na parkovanie. Sám sa nerozčuľuje na cudzích ľuďoch, len na ľuďoch, ktorí túto skutočnosť 40 rokov zneužívajú proti nemu. Obžalovaného nevidel, že by sa niekedy v minulosti pred jeho domom otáčal, preto ani ostro voči nemu nevystúpil. Sám obžalovanému normálne povedal, že otáčanie je o 50 metrov. Potvrdil, že bránil obžalovanému v odjazde, keď bol zacúvaný pred jeho bráničkou, „ a prečo by som mu nebránil“. Obžalovaný ho mal uposlúchnuť, aj svedkyňa E.N. mu povedala, aby sa išiel hore otočiť. Počul to priamo, v tom čase stál asi pri aute. Keď odišiel z pred vozidla obžalovaného, ktorý po zacúvaní preto nemohol odísť, možno práve potom prudšie otvoril dvere na strane spolujazdca. Preto išiel k dverám spolujazdkyne, pretože tam bol väčší priestor na jeho pohyb, ako v tom čase pri dverách vodiča. Po otvorení dverí na strane spolujazdca chytil svedkyňu E. a vytiahol ju z vozidla von. Sám nevie dôvod, prečo svedkyňu E. vytiahol za ruku z vozidla. Potvrdil, že bol rozčúlený. Ďalej obžalovaný obišiel vozidlo, sám urobil krok alebo dva dozadu a obžalovaný ho potom skopol. Pri skopnutí stratil vedomie. Keď sa dvíhal zo zeme, dával si ponožku, tak sa precitol. Podľa neho pomohla mu manželka sa postaviť. Presne si to nepamätal. Po postavení ho manželka ťahala preč „že už bolo dost“. Do cesty sa mu postavila svedkyňa E., ktorej vtedy vykrútil pravú ruku. Po konflikte ho bolelo rebro, pod pravým okom mal modrinu, mal niečo s ľavou rukou. Táto mu začala puchnúť, až keď odišli preč. Nepamätal si, či ruky vykrúcal svedkyňu E., pravou rukou alebo oboma rukami. Zdôraznil, že obžalovaný ho kopol do ľavej strany spodnej časti rebier. Skopol ho päťou, či pravou alebo ľavou nevedel uviesť. K poraneniu ruky došlo pádom na asfalt. Na priamu otázku obhajcu či vstal sám, alebo mu niekto pomohol uviedol „ja už na toto neodpovedám“. Na otázky obžalovaného uviedol, že tento ho nenapadol, ale kopol. Na otázky súdu uviedol, že okrem obžalovaného ani svedkyňu E. predtým nevidel. Preto zasiahol, keď sa obžalovaný s vozidlom otáčal a chcel odísť preč, lebo predtým bol u F.Ý., ktorí majú takisto miesto vybudovať si parkovisko. F. mu takýmto spôsobom 40 rokov žerú nervy, je to jednoznačne provokácia. Pred otáčajúce auto si stal preto, aby nedokončil otáčanie, aby sa šiel predsa len otočiť tam, kde sa má otočiť. Dvere na mieste spolujazdca otváral preto, aby povedal obžalovanému, že si nepraje, aby sa tam otáčal. Podľa neho manželka videla celý konflikt, „vlastne videla všetko“. Nevedel to však s určitosťou povedať. Dĺžka liečby trvala určite 8 týždňov. Chodil na rehabilitácie. V súčasnej dobe, keď ťažšie pracuje, tak určite ho to bolí. Na priamu otázku obhajoby, že či pripúšťa keby sa nebol postavil pred vozidlo, tak by sa neboli nič stalo, uviedol, že „pripúšťam tú alternatívu, keby ma bol počúvol tak je všetko v poriadku“.

Svedkyňa Z. E., teta obžalovaného, v prípravnom konaní uviedla, že kritického dňa požiadala svojho synovca, či by jej nepomohol, jednalo sa o odvoz mäsa do obce Bartošova Lehôtka, ku kolegyni svedkyňi F.. Obžalovaný súhlasil s tým, keď prišli do obce Bartošova Lehôtka, k domu jej kolegyni, videla svedka F. s poškodeným, ktorého v tom čase nepoznala, videla, že sa hádajú. Spolu s obžalovaným vystúpili z vozidla, zanesli mäso do dvora Lehotských. V tom čase sa poškodený s nimi ešte ne bavil, nič im nehovoril, následne sa vrátili do vozidla, chceli odísť. Obžalovaný sa chcel otočiť, v tom sa poškodený postavil pred vozidlo, nechcel im dovoliť odísť, následne sa presunul k dverám, kde sama sedela, tieto otvoril, ďalej si bližšie nespomínala. Poškodený niečo kričal dnu do vozidla, nespomínala si na jeho slová, bolo to pravdepodobne v tom zmysle, že sa tam nemajú otáčať, že je to jeho cesta, následne ju poškodený chytil svojimi rukami, za jej ruky a ťahal ju von z vozidla, pričom jej ruky bolestivo vykrúcal. Sama cítila následne bolesť v pravej ruke ešte niekoľko dní. Keďže ju poškodený ťahal z vozidla, následkom toho bola nútená z vozidla vystúpiť. Vystúpil aj obžalovaný, chcel jej pomôcť, nepamätala si presne, ako to ďalej potom prebehlo, pravdepodobne obžalovaný kričal na poškodeného z miesta od svojej strany vozidla, následne vyšla von svedkyňa P., obžalovaný kričal na ňu, aby si vzala poškodeného preč, lebo chcú odísť, ďalej si svedkyňa P.Á. poškodeného odviedla, sama si na to však bližšie už nespomína, následne nastúpili do vozidla a odišli. Na otázky uviedla, že medzi synovcom a poškodeným nedošlo k fyzickému napadnutiu. Sama na lekárskom ošetrení nebola, lebo si nemohla dovoliť zostať na maródke. Svedkyňa F. je uvádzala, že jej rodina má s poškodeným problémy. Keby sama bola vedela, čo sa v ten deň stane, tak by tam nebola ani išla. Na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo podľa § 130 ods. 1 Tr. poriadku a vo veci svojho synovca nevytvrdila.

Svedkyňa Z. P., manželka poškodeného, v prípravnom konaní uviedla, že kritického dňa v popoludňajších hodinách bola doma. V čase pred 15.00 hod. bol manžel vonku v dielni, na druhej strane dvora. V tom čase bol u susedou F. syn na svojom vozidle a nakoľko sama pozná manžela vie, že ho to rozčuľuje, keď sa niekto otáča na ich pozemku, tak sa išla pozrieť na okno, čo sa vonku deje, videla obžalovaného, ktorého v tom čase nepoznala, ako prišiel k F. a s ním išla pani, ktorá išla tiež k F. dať zaudiť mäso. Následne sa chceli s vozidlom otočiť pred bránou ich domu, vtedy manžel vyšiel von z dvora a v tom momente obžalovaný cúval k bráne ich dvora. Manžel z dvora vykrikoval, na obžalovaného, že otáčka je hore, aby sa išiel tam otočiť. Následne manžel vyšiel von pred bránu, kde ostal stáť za zadnou časťou vozidla. V tom vyšiel obžalovaný z vozidla, manžel mu povedal, či nerozumie, potom začal obžalovaný do manžela sácať, tento bol v šľapkách, hneď spadol. Sama videla, že bude zle, vyšla k bráničke, tam videla, že obžalovaný sotil jednou rukou jej manžela do oblasti pŕs, nevedela uviesť, ktorou rukou, lebo už si to nepamätala, manžel po tomto sotení padol na zem, nevedela uviesť, na ktorú časť tela spadol, lebo si to už nepamätala. Sama išla k manželovi, zdvihla ho, takým spôsobom, že ho chytila popod pazuchy, tiež mu uvádzala, nech sa postaví. Manžel sa nahol, sama ho zdvihla. V tom čase si obžalovaný išiel sadnúť do vozidla. Obžalovaný ďalej manžela neudrel ani nekopol. Následne prišla od susedou F. pani, ktorá bola s obžalovaným a sadla si do vozidla, táto ešte uvádzala obžalovanému, nech sa neprieči, aby sa išiel hore otočiť. Povedala mu to ešte pred nastúpeným do vozidla, o tom čo sa dialo vedela, lebo už keď prišla, tak sa chceli otáčať pred ich domom. Manžel však podišiel pred vozidlo, nechcel ich pustiť, zaprel sa oboma rukami o vozidlo, o jeho prednú časť kapoty, znovu opakoval, či nerozumie, že sa má ísť otočiť hore, následne prišiel k dverám spolujazdca, ktoré vytrhol, nevedela uviesť, čo manžel tým sledoval. Obžalovaný vystúpil, šiel sa pozrieť na dvere, tieto zatvoril a povedal manželovi, že ak tým dverám niečo spravil, tak to zaplatí. Potom sa otočil a zakričal ešte, že sa ešte vráti. Následne nastúpil do vozidla a odišli preč. Manžel potom volal políciu. Na otázky uviedla, že po incidente sa manžel sťažoval na bolesti v ruke, chcel ísť aj na pohotovosť, sama mu to však nedovolila, zavolala vnuka. Manžel išiel na ošetrovanie, asi o 17.30 hod. Manžel si myslel, že mu to prejde, ruka mu však začala viac puchnúť. Manžel mal ešte podliate oko a boleli ho rebrá. Tieto zranenia museli vzniknúť manželovi pádom na zem. Manžel mal so susedmi F. konflikt ešte z čias svojich rodičov. Pravdou je to, že obžalovaný manžela kopol. Zdôraznila, že si nepamätá akým spôsobom manželovi pomáhala vstať. Na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola na mieste samom, obžalovaný párkrát udrel jej manžela do pŕs, tento spadol na zem a ostal ležať. Na otázky prokurátora uviedla, že obžalovaný vyšiel von z vozidla, manžel bol na druhej strane, obžalovaný prišiel ku nemu a kopol ho. Sama v tom čase stála v bráničke. Bola prítomná ešte jedna pani, ktorej meno uviesť nevedela. Ku kopnutiu došlo takým spôsobom, že obžalovaný jednoducho obišiel auto, prišiel k manželovi, kopol ho párkrát, tento spadol, bol aj v bezvedomí. Obžalovaný išiel od svojich dverí, vozidlo bolo zaparkované pred ich bránou. Pred bránou stálo zadnou časťou k bráne. Obžalovaný vystúpil z vozidla, pričom sedel na mieste vodiča, prišiel k manželovi a začal ho z ničoho nič kopať. Obžalovaný kopol manžela nohou do hrude dvakrát, alebo viackrát, nevedela uviesť po ktorom kope manžel spadol. Sama pomohla manželovi vstať. Obžalovaný manžela iným spôsobom, ako kopnutím neudrel. Sama manžela takým spôsobom zdvihla, že ho chytila pod pazuchami. Následne išli dnu, manžela začala bolieť ruka. Okrem zranenej ruky, manžela boleli aj rebrá. V čase keď obžalovaný kopal do jej manžela, už nevie, ako sama reagovala. Tento incident sa odohral preto, že obžalovaný sa otáčal vozidlom pred ich domom, nie na ceste. Pred incidentom manžel povedal obžalovanému, aby sa išiel vozidlom otočiť inam. Obžalovaný reagoval tak, že otáčal sa pred ich bránou. Manžel nejakým spôsobom nezabraňoval obžalovanému, aby mohol z pred ich brány odísť. Manžel nemal konflikt s osobou, ktorá sedela vo vozidle na strane spolujazdca. Nevie či bol manžel spolu s touto osobou v nejakom kontakte. Nakoniec zavolali vnuka, ktorý s manželom išiel na pohotovosť. Vnukovi sama telefonovala. Vnukovi povedala, aby išiel pre starého otca, že ho treba zaviesť na pohotovosť. Sama nehovorila vnukovi konkrétne, čo sa udialo. Na otázky obhajoby uviedla, že už nevie kedy osoba, ktorá nastúpila do auta k obžalovanému prišla, či pred incidentom alebo po incidente. Nepamätala si, či táto osoba mohla vidieť konflikt, alebo nie. Nepamätala si presne rozpor s prípravným konaním, kde uvádzala údery rukou a na hlavnom pojednávaní kopnutie. Prikláňa sa k tomu, čo hovorila na hlavnom pojednávaní. Sama videla celý incident. Manželovi pomáhala takým spôsobom vstať, že ho chytila za ruky, už si nepamätala či stála pred ním, alebo za ním. Na priamu otázku obhajoby nech vysvetlí rozpor, že v prípravnom konaní si nepamätala okolnosti, ktoré si pamätala na hlavnom pojednávaní, uviedla „ja už neviem“. Zdôraznila, že manželovi pomáhala sa postaviť, akým spôsobom však si už nepamätala. Nepamätala si, akým spôsobom manžel vytrhol dvere na strane spolujazdca. Nevie sa vyjadriť, či manžel tieto dvere mohol vytrhnúť alebo nie.

Svedok H.. S. Q., príslušník OO PZ Kremnica, na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa išiel na miesto v popoludňajších hodinách. Bolo mu oznámené operačným dôstojníkom, že volal poškodený, že došlo k nejakému incidentu. Z dôvodu plnenia iných služobných úloh sa na miesto presunul približne 1 hodinu po oznámení. Poškodený vyšiel pred dom, povedal, že mal tam konflikt s mladým mužom, ktorý bol u susedov F. s tým, že tam niečo doviezli, pričom svojim vozidlom zastali pred jeho domom, jeho bránou na jeho vyasfaltovanom pozemku. Poškodený mu uvádzal, že sú tam problémy so susedmi, že dosť často mu tam stávajú vozidlá. Nakoniec keď sa títo vracali, malo dôjsť ku konfliktu medzi poškodeným a jemu neznámym mladým chlapcom. Poškodený sa sťažoval, že menovaný ho mal napadnúť, kopnúť niekde do oblasti brucha, alebo hrudníka, následkom čoho mal spadnúť na zem. Pýtal sa poškodeného či chce vec oznamovať, tento odpovedal, že nie, len žiada, aby osoby, ktoré chodia do F. neparkovali pred jeho domom. Poškodený sa sťažoval len na bolesti v oblasti hrudníka, brucha, nič viac. Na otázky prokurátora uviedol, že poškodený mu povedal, že nechce riešiť vec cestou polície, že to nechce oznamovať. Následne odišiel na obvodné oddelenie PZ, kde zapísal vec do protokolu udalostí s tým, že popísal, čo sa na mieste stalo. Uviedol tiež spôsob, akým to vyriešil. Operačný dôstojník mu nič bližšie neuviedol, len oznámil, že bol nejaký konflikt medzi poškodeným a inou osobou. S poškodeným sa rozprával pred domom, pred bránou. Ich rozhovoru nebol nikto prítomný, iba manželka poškodeného sa pozerala cez okno. Poškodený mu uviedol, že bol kopnutý, pričom spadol na zem. Na tvári poškodeného si nevšimol žiadne zranenia, všimol si však škrobový obvaz, buď na pravej alebo ľavej ruke poškodeného. Poškodený sa však nesťažoval na bolesť ruky, len hrudníka a brucha. Sám sa nepýtal, čo sa poškodenému stalo na ruke, lebo sa na to nesťažoval. Sám sa pýtal poškodeného či chce ísť na ošetrovanie, tento uvádzal, že nie, lebo by musel ísť do Žiaru nad Hronom. Na otázky obhajoby uviedol, že poškodený sa sťažoval „pol na pol na ublíženie na zdraví aj na parkovanie pred jeho domom“. Má vedomosť, že niekoľkokrát riešili parkovanie susedovcov aj iných osôb pred domom poškodeného. Na otázky súdu uviedol, že dá sa ešte otočiť na konci ulice, čo je vzdialené asi 30 metrov. Z vozovky vidieť, že na vzdialenosť 30 metrov, ako uviedol sa dá otočiť, pokiaľ tam nestojí iné vozidlo.

Svedok Z. P., vnuk poškodeného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa jeho starému otcovi zlomili ruku, išiel za ním popoludní medzi 15.00 hod. až 16.00 hod. Starého otca odviezol do nemocnice. Volala mu predtým stará mama, že starý otec má niečo s rukou. Stará mama uvádzala, že či by starého otca neodviezol do nemocnice. Sám súhlasil. Sám sa starej mamy do telefónu nepýtal, čo sa stalo. Keď prišiel k starým rodičom boli v dome, starý otec mal obviazanú ruku, ukázal mu ju, mal ju opuchnutú, išli do nemocnice. Sám sa pýtal, čo sa stalo, bolo mu povedané, že starý otec sa „s niekým chytil“. Konkrétne mu povedali, že „ho tá osoba kopla a on padol“. Toto sa však nepýtal kritického dňa, vtedy iba prišiel ku starým rodičom, starého otca zaviezol do nemocnice a išiel mu po veci. Vrátil sa, doniesol starému otcovi veci a odišiel preč. Kritický deň sa preto starého otca bližšie nepýtal na jeho zranenie, lebo sa nechcel do toho starať, angažovať. Sám sa dozvedel až v priebehu dvoch mesiacov, že starého otca mal niekto kopnúť. Kritického dňa mal starý otec viditeľné zranenie na oku a „tá ruka“. Starý otec oko mal podliачené a napuchnuté. Stačilo mu, že sa starý otec s niekým pochytil a hneď vedel, že od niekoho dostal. Na otázky obhajoby uviedol, že so starým otcom má dobrý vzťah, nespomína si, či starý otec mal v minulosti nejaké obdobné incidenty. Na otázky súdu uviedol, že starého otca nebol v nemocnici pozrieť. Sám sa potom v priebehu asi dvoch mesiacov opýtal starého otca, čo sa stalo, potom trochu o tom debatovali. Vie, že obžalovaný sa otáčal, možno tam kde nemal, vyskočil z auta, kopol starého otca, tento padol. Na priamu otázku obhajcu uviedol, že myslel dva mesiace dozadu pred svojim výsluchom na hlavnom pojednávaní.

Svedok A. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného nepozná. Od sestry svedkyne F. sa dozvedel, že na mieste bol nejaký incident. Sám v minulosti býval tiež susedom poškodeného, pred 15 rokmi sa odsťahoval do inej obce. Sestra mu o incidente povedala, že nejakí známi sa obracali, poškodený mal s tým problém. Nevedel uviesť odkiaľ to sestra vedela, pravdepodobne na mieste sa odtáčala sestrina kolegyňa. Na otázky obhajoby uviedol, že poškodeného pozná „nič proti jeho žene, ale jemu sa radšej vyhýbam“. Pred dvomi rokmi tiež parkoval pred domom svojej matky v obci Bartošova Lehôtka č. XX, poškodený ho napadol lopatou a následne ho poškodený sám udal, že ho on napadol.

Svedok Z.. B. D. S.. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený utrpel 2.3.2013 zranenia, pomliaždenie tváre vľavo, okolo očnej oblasti s prítomnosťou podkožných pomliaždení, podkožné pomliaždenie ľavej strany hrudníka, odlomenie bodcového výbežku vretennej kosti ľavej ruky s posunom úlomku. Bolo to liečené konzervatívne. Diagnóza otras mozgu, nespĺňala klinické príznaky. Najzávažnejšie poranenia utrpel poškodený odlomenie bodcového výbežku vretennej kosti ľavej ruky

posunom, čo z medicínskeho hľadiska možno hodnotiť, ako stredne ťažké poranenie, ktoré v prípade zaradenia do pracovného procesu, ešte vyžaduje pomerne dlhú dĺžku práceneschopnosti v rozsahu 4-6 týždňov. Je to typické poranenie, ktoré vzniká pri páde, je to pád smerom dozadu, kde dochádza ku kontaktu lakťovej oblasti s pevnou podložkou, väčšinou je to vozovka, je to časté poranenie pri páde dozadu, kde dôjde ku kontaktu lakťa z pevnou podložkou. Na otázky prokurátora uviedol, že je možné, aby takéto zranenie vzniklo po kopnutí do hrudníka a následnom páde dozadu rukou na vozovku. Výskyt poranenia u poškodeného na ľavej strane tela pádového charakteru ku konfrontácii vedenia násilia vedeného voči jeho telu z ľavej strany by pádové poranenia vznikli na opačnej pravej strane tela. Pri páde sa človek snaží štandardne dopad zmierniť. Snaží si chrániť hlavu, preto túto dáva dopredu, padá väčšinou na chrbát, pričom môže byť stranová výhybka. Snaží sa končatinami zabrániť, aby pád bol na menšiu plochu tela. Človek v podstate nastavuje lakťové oblasti rúk smerom dozadu, pri takomto páde. Na otázky obhajoby uviedol, že pri páde na asfaltovú podložku, by očakával vznik pridružených poranení, napr. odrenín. Poranenie pod okom vzniká najpravdepodobnejšie počas zápasu, tupým násilím napr. úderom päšťou. Na otázky prokurátora uviedol, že poškodená osoba odlomenie bodcového výbežku vretennej kosti keď prebehne šoková fáza, zaznamenáva prudkú bolesť v priebehu niekoľko desiatok sekúnd. Dochádza k zníženej obmedzenej činnosti opuchu, dochádza ku krvácaniu. Šoková fáza trvá krátko, nie je to úraz, ktorý by bol sprevádzaný poruchami vedomia.

Svedok Z. F., na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritickom čase „som tam bol“, bol vyložiť posteľ do svojho rodinného domu. Obžalovaný s tetou manželkinou kolegyňou prišli doniesť mäso. Sám stál na ceste, išiel vozidlo odparkovať, sám vošiel do dvora, počul krik, vie že sa niečo dialo, ale nič sám nevidel. Poškodený vykrikoval, aj smerom ku nemu, že podpáli dom a pod. Sám bol pri dome, nevie posúdiť čo sa dialo medzi obžalovaným a poškodeným. Na otázky obhajoby uviedol, že počul kričať poškodeného keď prechádzal okolo, zdalo sa mu, že počul kričať aj manželku poškodeného, nevedel to však jednoznačne posúdiť. Mohla to byť aj svedkyňa E.. Bol to ženský hlas. Na otázky sudcu uviedol, že po konflikte zhruba 15 až 20 min. keď odchádzal videl stáť poškodeného na dvore. Poškodený sa držal plotu a uvádzal mu pritom, že nesprávne zaparkoval, preto volal dopravného policajta. V tom čase si nevšimol na poškodenom, že by mal nejaký monokel. Nevšimol si nič neobvyklé po fyzickej stránke na ňom. Videl ho vtedy na vzdialenosť asi 3 metre. Obžalovaný v tom čase s vozidlom tam nebol.

Svedkyňa A. F., na hlavnom pojednávaní uviedla, že kritického dňa sa pohádala spolu s bratom s poškodeným a následne poškodený s obžalovaným. Ich konflikt s poškodeným spočíval v tom, že brat doviezol gauč, zastal pred bránou, zavolať ju telefonicky, aby mu prišla pomôcť. Poškodený spoza brány vykrikoval na brata, ledva zastal „sopliak čo tu stojíš“, je tam zákaz značka, že sa nesmie stáť a podobne. Brat sa snažil poškodenému vysvetliť, že je tam len zákaz zastavenia, takže je povolené stáť istú dobu, čo vyložia gauč. Prvú časť odniesli, medzitým prišiel obžalovaný so svedkyňou E., prišli si ku nim vyložiť nejaké veci. Obžalovaný musel zastáť s vozidlo poniže nich, ešte kričal, že v pohode, je minútka, vyložíme. Keď poškodený zistil, že „oni nie sú proti tomu, že tam stojíme tak začal zas do nich kričať“. Spolu s bratom sa snažili druhú časť gauča rýchlo odniesť, keď sa vracali strašne počuli kričať svedkyňu E., stáli na ceste. Sama nerozumela dobre, čo svedkyňa E. kričala. Sama potom telefonovala svedkyňu E. a sa jej ospravedlňovala, že museli pre nich čakať, táto jej povedala, že poškodený potom vybehol na cestu. Keď sa chceli otočiť a odísť radšej v tom krike preč, že jej pri tom ruky stlačil. Sama sa jej následne ešte za to ospravedlňovala. Sama následne zavrela bránu, brat odišiel s vozidlom preč. Potom sa už nič neudialo, videla ísť poškodeného na prechádzku so psami. Sama videla poškodeného nasledujúci štvrtok s obviazanou rukou, pričom táto udalosť sa stala predtým v sobotu. Na otázky obhajoby uviedla, že poškodený vyšiel potom von z dvomi psami, nevedela uviesť či ich mal na vôcke, alebo voľne pustené. Potvrdila, že to bolo v ten istý deň, ako došlo ku konfliktu, možno o hodinu a pol neskôr. Podľa nej od malička sú problémy v susedských vzťahoch s poškodeným. Na otázky súdu uviedla, že počula kričať svedkyňu E., ďalej kričal poškodený „ako zvyčajne zmizni“. Sama bola v tom čase vzdialená 80 až 100 metrov. Priamy výhľad na miesto nemala. Poškodeného videla ísť na prechádzku so psami po ceste a vracal sa naspäť cez záhradu. Určite bolo vtedy blato. Pamätala si to preto, že pri vykladaní gauču im poškodený kričal, aby to vyložili na zem a odišli, sama mu odpovedala, „že určite to dáme do blata“.

Rozhodnutím Obvodného úradu Žiar nad Hronom odboru všeobecne vnútornej správy z 5.6.2013 číslo ObU-ZH-OVVS-2013/04357 bol obvinený X. P. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu hrubým správaním podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch na tom skutkovom základe, že:

dňa 2.3.2014 v čase okolo 14.00 hod. až 14.30 hod. z dvora rodinného domu č. XX v obci Bartošova Lehôtka po predchádzajúcej výmene názorov na parkovanie vozidiel na príjazdovej ceste slovne napadol Z. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. H. D., V. A. Č.. XXX/XX tak, že mu povedal „ ty sopliak nevidíš, že je tam značka zákaz stáťia“ a následne A. F., nar. X.X.XXXX, bytom C.X. F. Č.. XX povedal, aby držala pindu, že sa s ňou nebaví,

bola mu uložená sankcia, pokuta vo výške 10 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.9.2013.

Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd uzavrel, že vina obžalovaného nebola jednoznačne a bez pochyby preukázaná.

Bolo preukázané, že kritického dňa mal poškodený najskôr konflikt so svedkami Z. F. a A. F., za ktorý bol tento neskôr postihnutý príslušným Obvodným úradom, odborom všeobecne vnútornej správy v Žiari nad Hronom, za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch sankciou pokutou.

Bolo nesporne preukázané, že obžalovaný prišiel s motorovým vozidlom spolu so svedkyňou E. k rodinnému domu F.L., pričom zastal na miestnej komunikácii, pred domom. Po vyložení mäsa sa vrátili späť ku vozidlu, obžalovaný sa snažil nacúvať na priestor pred rodinný dom poškodeného, miesto ktoré bolo zaasfaltované s tým, že sa tam otočí a odíde spolu so svedkyňou E. preč. Na toto reagoval poškodený takým spôsobom, že vyšiel von z brány, zastal pred vozidlom, toto sa mierne pohlo, maximálne 10 cm dopredu, poškodený pristúpil k dverám spolujazdkyne, tieto prudko otvoril a vytiahol von z vozidla svedkyňu E.. Túto časť skutkového deja potvrdzujú obžalovaný, poškodený, svedkyňa E. a svedkyňa P.. Následne obžalovaný vystúpil z vozidla, podľa jeho výpovede, dohovoral manželke poškodeného, ktorá následne vzala poškodeného a vošli spolu do dvora ich rodinného domu. Túto verziu potvrdila svedkyňa E.Á.. Poškodený naproti tomu tvrdil, že obžalovaný obišiel vozidlo zozadu a ho napadol kopnutím do oblasti brucha, resp. hrudníka, následkom čoho spadol, podľa neho stratil vedomie, pomáhala mu potom vstať manželka. Výpoveď svedkyne P. nie je zhodná s výpoveďou poškodeného, sú medzi nimi rozpory. Dokonca výpovede svedkyne P. v prípravnom pojednávaní a na hlavnom pojednávaní nie sú totožné.

Svedkovia Z. F. a A. F. samotný konflikt medzi obžalovaným, svedkyňou E., poškodeným a svedkyňou P. nevideli, len počuli kričať poškodeného a svedkyňa F. počula kričať ženský hlas, ktorý nestotožnila.

Svedkyňa F. dokonca tvrdila, že poškodený po konflikte išiel na prechádzku so svojimi psami.

Svedok Z.. D. S.. zdôraznil zranenia, ktoré utrpel poškodený. Zdôraznil, že v prípade útoku na ľavú stranu tele poškodeného by pádové poranenia poškodeného mali vzniknúť na pravej strane jeho tela. Ďalej zdôraznil, že pri páde na tvrdú podložku asphalt, okrem podlomenia bodcového výbežku vretennej kosti ľavej ruky mali byť okolo tohto miesta podliatiny a odreniny. Svedok npráp. Q. potvrdil, že poškodený sa sťažoval len na bolesti v oblasti hrudníka, resp. brucha.

Podľa názoru súdu vykonaním dokazovaním nebolo jednoznačne a bez pochyby preukázané, že by obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví. Zranenia, ktoré utrpel poškodený museli mu byť spôsobené v inom čase a iným spôsobom.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie, vyhrážanie ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa názoru súdu konanie obžalovaného keď cúval svojim vozidlom na miesto pred rodinným domom poškodeného, ktorý ho súčasne upozorňoval, že je to súkromný pozemok, má sa otočiť inde, možno posúdiť ako schválnosť v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona.

Podľa § 20 priestupkového zákona, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky ...

Vzhľadom k uvedenému súd podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora v Žiari nad Hronom z 19.3.2014, spis. zn. 1Pv 362/13/6613, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Vzhľadom k uvedenému súd v zmysle § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného X. zastúpeného splnomocnenom JUDr. Jozefom Bónom odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.